

281 734

Хмельницька обл.

Новоушицький р-н

с. Нова-Гута

Рурінкевич Микола Іович

[С.1]

Голод 33 рік.

В 1932 році перед жнивими я демобілізувався з Червоної Армії і прибув додому в своє рідне село Нову-Гуту. Дома, а також в селі розказували мені про голод на Уманщині, що з відти люди до нас прибувають і говорять, що в них хліб весь забрали під мітлу для держави. Де хто з цих голодаючих приносили з собою одежу, міняли за хліб і багато з них з голоду гинуло. Я в Армії перебував то про голодовку там не було чути нічого. З району розїзжали по селах партійні робітники і говорили нам друге. Що на Уманщині люди не хотіли здати державі хлібопоставки і хліб свій закопали, загноїли - з цієї причини в них появилася голод. Ми представникам вірили. Но коли настали жнива 32 року то держава весь хліб забрала – лишили тільки посіяти і для коней фураж, на трудовень дали мало дуже людям. В осени висіяли, весною 33 рік висіяли. Весною комора стала пуста хліба в людей нестало і почався голод. Весною ще ходили сільські власті по людях і з дому забирали хліб як лишки, в кого находили. Наше село мале то в нас від голоду

[С.] – 2 –

померло 10 осіб, по других селах попівсела вимирало. Були такі випадки я чув по балачках, що батьки своїх дітей їли, їх забирали в тюрму – в судовім кодексі нема такої статті щоб за людоджерство судити, то робили їм так. Спечуть житній зліб і зарас же свіжого хліба їм дадуть по шматку на голодний жулудок і їм зразу животи полопають і вони вже мертві. На базарі в Вербівці не далеко від нашого села бачив таку подію: в 1933 році: Це робилося на базарі, ішла одна жінка і в руках несла фляшку, олію, фляшка випала з рук і

розбилася, олій розіллявся по землі. Тут прибігло кілька [жінок] впали на то місце почали землю шкратати пальцями і класти в рот і висмоктувать з землі олій. Після голодовки 33 року прийшло кілька років і партійні робітники нам [баки] забивали і погрожували що чесні колгоспники які трудяться чесно з голоду не пухли і не вмирали, а пухли і гинули ледарі. Ледарі як раз не пухли і не вмирали, бо ледар добре крав в колгоспі і крім того ще по селі вікна видирав і крав всьо в хатах

[С.] – 3 –

а колгоспники чесні трудилися чесно в колгоспі і красти не знали, бо вони чесні, а пух і гинув. Отак в нашому селі проходила голодовка в 1933 р.

Як вийде з друку ця книжка то пришлети мені накладною платою

[підпис]

Хмельницька обл.
Новоушицький р-н
с. Нова-Гута
Рурінкевич Микола Іович